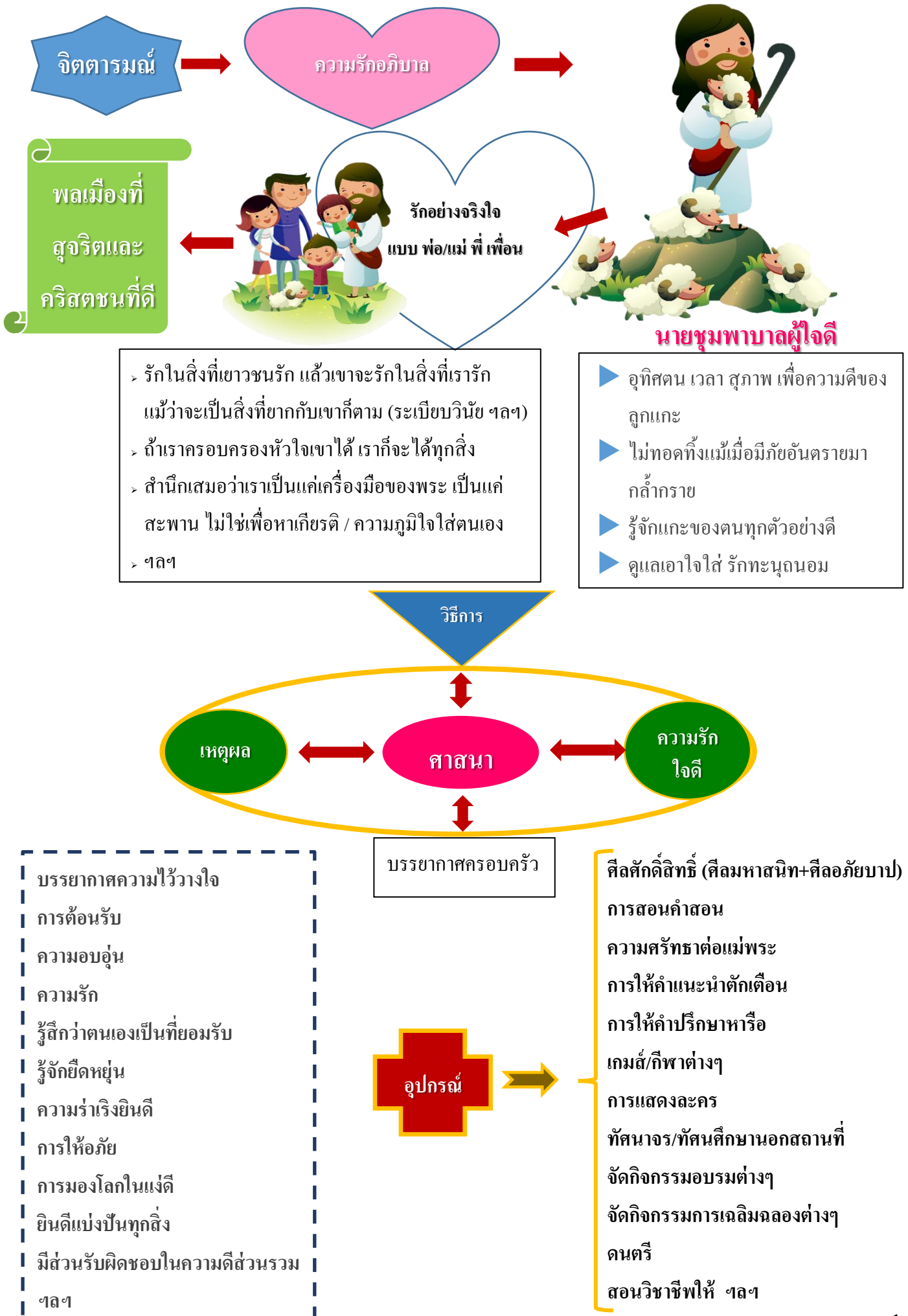

จิตตารมณ์อภิบาลเยาวชน

บัญญัติ 10 ประการสำหรับผู้อภิบาลเยาวชน

1. จงเตรียมตัวสำหรับการอบรมอย่างรอบคอบ

- ทบทวนบทเรียนก่อนล่วงหน้า
- ทำความเข้าใจกับวัตถุประสงค์และข้อเสนอแนะของบทเรียน
- ทดสอบขั้นตอนที่ละเอียด
- ทบทวนข้อมูลที่จะให้อย่างรอบคอบ
- เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม

2. จงเรียนรู้ถึงความไฝฝืน แรงบันดาลใจ ความต้องการ ปัญหา การดิ้นรนต่อสู้ ของเยาวชน

- สิ่งนี้สำคัญมาก เพื่อเราจะจะสามารถพูดคุย สื่อสัมพันธ์กับเยาวชนด้วยคลื่นสัญญาณเดียวกันและเรียนรู้ว่าจะช่วยพวกเขาได้อย่างไรบ้าง

3. จงฟัง

- เยาวชนอยากได้ใครสักคนที่ใส่ใจ สนใจฟังเรื่องเขาจริงๆ จงฟัง แต่อย่าด่วนตัดสิน ตีเถียง วิจารณ์ สอบสวน สั่งสอนหรือแนะนำให้ทำอย่างโน้นอย่างนี้
- จงฟังด้วยใจ ด้วยความเข้าใจและด้วยความรัก
- จงฟังความรู้สึกที่อยู่เบื้องหลังคำพูดที่พรูพรูออกมาของเขา

4. จงเป็นคนเปิดเผยจริงใจ

- จงเปิดเผยจริงใจ เมื่อต้องแบ่งปันประสบการณ์ ความรู้สึก และความเห็นกับเยาวชน
- ยอมรับและให้เกียรติต่อความรู้สึกและความคิดเห็นของเขา แม้ว่าเราจะไม่ค่อยเห็นด้วยก็ตาม

5. จงรู้จักชมเชยให้กำลังใจ

- พยายามเข้าอกเข้าใจ ยอมรับ สนับสนุน ให้กำลังใจ และยกย่องชมเชย ในความคิด ความพยายามหรือการกระทำที่ดีๆของเยาวชน
- มองตนเองเป็นเหมือนกับ “ของขวัญ” ที่มีค่าต่อการให้ และมองเห็นเยาวชนของเราเป็นเหมือนกับ “ของขวัญ” ที่ประเสริฐต่อการได้รับ

6. จงเรียนรู้ที่จะเข้าใจภาษาของพวกเขา

- เยาวชนมักจะมีโลก มีภาษา การแสดงออก และคำแสลง ของพวกเขาเอง เราจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาของพวกเขา เพื่อจะได้ติดต่อสื่อสารกับพวกเขาได้รู้เรื่อง

7. จงเป็นคนหนักแน่นมั่นคง

- อย่าปล่อยให้เยาวชนขาดการให้เกียรติซึ่งกันและกัน แม้กระทั่งกับเราเอง
- รักษาบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นมิตรไว้ แต่ก็ยังคงไว้ด้วยความมีระเบียบวินัย

8. จงเป็นคนยืดหยุ่น

- พร้อมเสมอที่จะปรับแต่งและเปลี่ยนแปลงแผนการทันทีทันใด เมื่อเห็นว่าสถานการณ์ไม่อำนวย

9. จงเรียนรู้ที่จะสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น บรรยากาศแห่งความไว้วางใจ บรรยากาศแห่งความร่าเริงยินดี และอิสรภาพ

- สร้างบรรยากาศที่พวกเขารู้สึกมีอิสระที่จะแบ่งปัน เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ที่จะถามและท้าทายมุมมองความคิดเห็นของเรา

10. จงมีความเชื่อศรัทธา

- จงเชื่อว่าพระเจ้ากำลังทำงานในชีวิตของเยาวชนแต่ละคน
- จงเชื่อในความดีงาม ในความสามารถ และในน้ำใจดีของบรรดาเยาวชน
- จงเชื่อว่าความพยายามทั้งหมดของเราที่ทุ่มให้กับเยาวชนเหล่านั้นนั้น จะเกิดดอกออกผลในวันใดวันหนึ่ง

แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้อภิบาลเยาวชน

1. เยาวชนอยู่ที่ไหน เราอยู่ที่นั่น

เยาวชนต้องการเห็นเราอยู่ท่ามกลางพวกเขา แต่แบบฉันทิเพื่อน ไม่ใช่ครูหรือผู้คุม อาจจะลำบากสำหรับกลุ่มใหม่ๆ แต่เมื่อสร้างมิตรภาพได้แล้ว พวกเขา ก็อยากให้เราอยู่กับเขาเสมอ

2. เป็นผู้เริ่มต้นเข้าหาพวกเขา ก่อน ทักทาย ยิ้มแย้ม ชวนเขาพูดคุย อย่ามัวแต่รอให้เขามาเข้าหาทำเฉย

3. พุดคุยในสิ่งที่พวกเขาสนใจ

ความสนใจของพวกเขาต้องมาก่อนไม่ใช่ของเรา บางครั้งอาจจะดูแปลกๆ เพราะ “เราจำเป็นที่จะต้องผ่านเข้าทางประตูของพวกเขา ถ้าเราต้องการให้พวกเขาออกจากประตูของเรา”

4. สร้างความสนิทสนมคุ้นเคย ไม่ใช่ปลื้มตัวออกห่างๆ จากพวกเขา

วิธีที่ดีที่สุดก็คือ สร้างความไว้วางใจ เชื่อใจ ถ้าไม่มีความไว้วางใจ เชื่อใจกันแล้วการอบรมก็ไม่บังเกิดผล

5. อย่าเลียนแบบพวกเขา

5.1 อย่าพยายามที่จะเลียนแบบพวกเขาในการใช้ภาษา การแต่งตัว หรือความประพฤติ กิริยาท่าทาง

5.2 “เราจะต้องทำตัวให้เข้ากับเยาวชน แต่ไม่ใช่เป็นเหมือนเยาวชน” เพราะพวกเขาต้องการบางอย่างที่พวกเขาพึ่งพาและเอาเป็นแบบอย่างได้

6. เป็นคนมีผล

จงเป็นคนมีเหตุผลในทุกสิ่งที่เรากระทำ ไม่ว่าจะเป็นการเรียกร้อง การตัดสินใจ หรือการตั้งกฎเกณฑ์กับเยาวชน เป้าหมายของเราอยู่ที่การพัฒนาสู่การลงมือปฏิบัติด้วยความมั่นใจ ไม่ใช่การนบนอบแบบคนตาบอด

7. ขอความเห็นจากเยาวชน

เปิดใจรับฟังข้อเสนอแนะ/ข้อเรียกร้องของเยาวชน แต่ไม่ใช่ว่าต้องให้ทุกอย่างตามที่พวกเขาเรียกร้องมา ในการกระทำเช่นนี้เราก็ไม่ได้อบรมพวกเขา

8. แนะนำ ตักเตือน แต่ไม่ใช่วิพากษ์

เรียนรู้วิธีการแนะนำตักเตือนอย่างนุ่มนวลและอย่างถูกจังหวะเวลาเมื่อเขาทำผิดพลาด ไม่ใช่วิพากษ์โดยเฉพาะต่อหน้าสาธารณชน คำแนะนำตักเตือนจะไม่ได้ผลดีเลยถ้าต้องทำให้ผู้รับคำตักเตือนอับอายขายหน้า

9. หลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการลงไม้ลงมือ

การลงโทษด้วยการลงไม้ลงมือโดยปราศจากเหตุผล และใช้อารมณ์ เป็นสิ่งที่เราควรหลีกเลี่ยง เพราะจะทำให้เขาเกลียดเราไปจนตลอดชีวิต

10. หลีกเลี่ยงการล้อเลียน

พยายามหลีกเลี่ยงการนำข้อบกพร่องของแต่ละคนมาล้อเลียนเพื่อความสนุก เราอาจจะสนุก แต่คนถูกล้อเลียนมักจะถูกทำร้ายจิตใจอย่างมาก อาจจะผูกใจเจ็บตลอดชีวิตก็ได้ โดยเฉพาะเยาวชนที่มีอารมณ์อ่อนไหวได้ง่าย

11. จงสุภาพยอมรับความเป็นจริง

ยอมรับในความผิดพลาดของเรา ยินดีรับข้อเสนอแนะและข้อวิจารณ์ เพราะไม่มีใครสมบูรณ์แบบ ผู้ใหญ่ก็ผิดได้เช่นกัน เยาวชนจะให้เกียรติและให้ความเคารพนับถือเรามากขึ้น ถ้าเราทำได้เช่นนี้

12. มีความคิดสร้างสรรค์ หาความหลากหลาย

เยาวชนเป็นพวกที่ต้องการความแปลกใหม่ ความหลากหลายในกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นการถากถาง มิสซา เกม การหย่อนใจ การประชุม ฯลฯ ให้เราเป็นคนที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แสวงหาความหลากหลายมาเติมแต่งในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดเพื่อเยาวชน

13. ช่วยพวกเขาให้รู้จักไตร่ตรอง

อย่าเพียงแค่ว่าบอกเขาว่าทำอะไร อย่างไร และเมื่อไร แต่ให้ขอมุมมอง ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รู้จักไตร่ตรอง และการไตร่ตรองนี้ถือเป็นองค์ประกอบพื้นฐานต่อการเจริญเติบโตด้านวุฒิภาวะ

14. เอ่ยปากชมเชยเมื่อเขาดี

พยายามเอ่ยปากชมเชย (ด้วยความจริงใจ) เมื่อเขาทำดี ไม่ว่าจะเป็นผลงานเล็กๆ น้อยๆ เพราะตามหลักจิตวิทยา การชมเชย การยกย่อง (จากใจ) นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่ดีมากกว่าการลงโทษ และการตำหนิติเตียน สำหรับเยาวชนแล้วสิ่งนี้ถือเป็นการสร้างความมั่นใจและการสร้างความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่ามากที่สุด

15. จงเป็นคนมีใจเป็นกลาง ยุติธรรม

พยายามอย่ารักใครชอบใคร ในกลุ่มเยาวชนเป็นพิเศษ เพราะพวกเขาช่างสังเกตและไวมากต่อสิ่งนี้ และจะทำให้เขาสูญเสียความเคารพและการปกครองพวกเขาไป ถ้าเราขาดใจเป็นกลางและยุติธรรม

16. มองเห็นความเป็นผู้ใหญ่ในตัวเยาวชน

ให้เราเห็นความเป็นผู้ใหญ่ที่พวกเขาสมควรจะบรรลุ ภายใต้การชี้แนะและการอบรมจากเรา บวกกับพระพรพรทานจากเบื้องบนช่วยเหลือ ให้เราถามตัวเองบ่อยๆว่า “เขาสามารถจะเป็นอะไรได้บ้าง? เขามีความสามารถอะไรบ้าง?”

17. จงเตรียมพร้อม

คติพจน์ของลูกเสือที่ว่า “จงเตรียมพร้อม” จะต้องเป็นคติพจน์ประจำใจของเราด้วยเช่นกัน จงเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเจอเจอกับปัญหาและความต้องการต่างๆ ของเยาวชน รวมทั้งกับการท้าทายที่ไม่ทันคาดคิดต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในงานอภิบาลเยาวชนของเรา งานอภิบาลเยาวชนนี้ เรียกร้องว่าเราจะต้องมีการเตรียมตัวพอสมควร มีความรู้ที่พอเพียง มีท่าทีที่ถูกต้อง มีทักษะความสามารถหลากหลาย และสู้งานเสมอ

18. ให้กำลังใจและเรียกร้อง

ให้กำลังใจและช่วยให้เขาได้ค้นพบพรสวรรค์ที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวเขา ให้โอกาสเขาพัฒนาความสามารถนั้นๆ และเรียกร้องให้นำสิ่งที่ดีที่สุดของความสามารถนั้นๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

19. ชี้นำพวกเขาไปสู่การรับผิดชอบในการอบรมพัฒนาตนเองในอนาคต

เมื่อพวกเขาเริ่มเติบโตเรื่อยๆ เขาจะต้องเรียนรู้ที่จะยืนด้วยลำแข้งของตนเอง ต้องรู้จักริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักตัดสินใจ ในปัญหาต่างๆ อย่างรอบคอบและด้วยความรับผิดชอบ และรู้จักไขว่คว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่ออบรมพัฒนาตนเองเพื่อเติบโตและบรรลุวุฒิภาวะที่สมบูรณ์มากขึ้น

20. หาโอกาสให้พวกเขารู้จักบริการรับใช้ผู้อื่น

เยาวชนเป็นผู้ที่มีพลังงานมหาศาล ใจกว้าง และเต็มไปด้วยอุดมการณ์ พวกเขาต้องการหาโอกาสที่จะมีส่วนช่วยเหลือบริการ และรับใช้สังคม จะทำให้เขารู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าและช่วยพัฒนาวุฒิภาวะในตัวเขาให้เติบโตขึ้น